Zona contra el neguit

L'Spar Citylift Girona no troba ritme ni equilibri fins que un canvi defensiu el rescata quan estava escanyat i vorejava la desfeta (61-70)
La victòria permet afrontar de manera més positiva la setmana sense partit

A Logronyo van ser 18 punts; a Fontajau, 11. Sempre amb la defensa zonal com a instrument. L'Spar Citylift Girona s'estalviarà dues setmanes pensant si el Gernika s'apropa més del compte –l'Avenida-Spar de dissabte vinent es jugarà el dia 22– i, sobretot, podrà prendre les imprescindibles mesures reconstituents alliberat mentalment del pes d'una derrota que, per moments, va tenir molt a prop. Perquè amb 61-70 i després d'un temps mort, Èric Surís va tornar a recórrer a la zona. No havia volgut gastar l'última bala, però no li va quedar alternativa.

A remolc del rivalDes de la seva setmana dels dolors particular, l'Uni no acaba de ser l'equip que fita els rivals amb la mirada alta. El primer quart va semblar un retrocés en el temps. Com a principi de temporada, l'equip d'Èric Surís només va sentir-se còmode a partir del rebot d'atac (6), de la transició (però només 6 punts de 7 recuperacions) i del triple (4/9). Res de buscar superioritats amb Coulibaly a dins per equilibrar el cinc contra cinc. Sort que Leo Rodríguez hi posava un polsim de seny. Una seqüència de pèrdues visitants semblava que desencallava el partit (21-9) però el Promete va sortir del temps mort més disposat a defensar dur i en els sis minuts següents (del 7 al 13) l'Uni només va sumar gràcies a un triple de Peters i les de Logronyo, sempre positives amb el 6-2 de balanç des del gener, li van tornar a pujar a cavall (24-24).

Leo i Ibekwe s'havien carregat de faltes. S'hi afegeix la contenció de les pèrdues visitants en el segon quart (2) i s'obté el còctel per arribar a la mitja part sent un sac de neguits i amb la sensació que, tot i els exercicis de pressió a tota la pista de l'Uni, s'estava jugant com volia Andreu Bou. Si no, tampoc s'explica que un equip que no té el rebot (20 a 13) arribi a la mitja part un punt amunt. Però els dèficits eren patents. Spanou va connectar amb Ibekwe per obrir una petita esperança (37-32) però va ser un episodi puntual. Al darrere, el 70% en tirs de 2 del Promete era molt dolorós per a un equip que havia encaixat 44 punts.El malson de RomeoL'escorta australiana, pletòrica, va ser un martell després de la represa, amb 14 punts. Però els problemes gironins eren als dos costats del camp perquè el Promete li negava la pintura a canvi de concedir el triple. Sobretot, si la llançadora era Spanou, sovint sola i en un dia sense encert. El seu setè error va ser contestat en transició per un triple de Romeo (61-70) en una acció tan continuada que era psicològicament molt més perillosa del que ja ho havien estat les dues faltes sancionades a l'Uni sobre llançaments triples a mitjan quart.

Surís va cridar l'equip i el canvi a defensa zonal ho va regirar tot. La clarividència de Romeo es va convertir en obsessió. Els triples del Promete no van entrar i cada error es transformava en plom de la mateixa manera que el rebot defensiu de l'Uni i les recuperacions de l'Uni es convertien en transicions com no havia passat en tot el partit. I el triple era ara argument gironí (tres seguits i 70-72) en un partit que és candidat a il·lustrar amb imatges allò que l'esport a alt nivell és un estat d'ànim.

Quatre punts va fer el Promete en l'últim quart. Des del 61-70, el parcial és de 26-4. Ni l'absurda cinquena falta d'Ibekwe (amb 72-72) va comprometre res. Ni els temps morts d'Andreu Bou van poder tallar les ales a Rosó Buch i Haley Peters, imparables amb el vent a favor, per fi amb la mirada alta.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 06-03-2017 Pàgina 26

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1086187-zona-contra-el-neguit.html